

استبداد ۽ پیسلاپ، اے رند بیدِ عمامہ

10 مرداد 1405

محمد مالجو ۽ تلگرام چینل ۽ زورگ بوتگ:

دو روایت ۽ سیاسی شگاف ۽ دو برابر ۽ بوتگ آنت، بلے کہ آیانی آیینہ ۽ نگاہ گنی، یک جاہی چہرہ اے درشان گنت: تاریخ ۽ دوئیں نہ کہ گیشی ۽ میدانے، بلک ۽ فاعلیت ۽ انحصاری برجا آرگ ۽ میدان زان آنت. دوئیں دیروز ۽ تاریخ ۽ چش نوویس آنت کہ فردا ۽ قدرت ۽ پیسرا قبضہ بہ گنت. دوئیں یک منطقے ۽ واہند آنت: قدرت ۽ قبضہ کنگ ۽ واہدا تاریخ ۽ قبضہ کنگ ۽ منطق.

جمہوری اسلامی ۽ سرکاری تاریخ نوویسی اصل ۽ شاہنشاهی نظام ۽ جنگ ۽ عمل ۽ ہدف مند آنت ۽ جون ۱۳۴۲ ۽ رند اسلامی گذار ۽ جُہدانی نیمگ ۽ کم گنت. چش کہ جون ۱۳۴۲ ۽ پیسرا و رندا نہ تودہ ایران ۽ پارٹی ۽ گیشیں سازمان دابے ۱۳۲۰ دہک ۽ بوتگ، نہ ملی صنعت ۽ ملی بوہگ ۽ جُہد ۽ ملی نیروآئی جنریشن محمد مصدق ۽ سروکی ۽، و نہ چپی نیروآئی چریکیں جُہد ۱۳۴۰ ۽ دہک ۽ آسر ۽. اے سرجمی ۽ ہلاس کاری نہ صرف دیروز ۽ بابت ۽ یک معرفتی خطائے بلک ۽ امروز ۽ قدرت ۽ انحصار ۽ واہدا یک استراتژی یے ہم ہست. ہما وخت ۽ تمامیں تاریخی فاعلیت یک جُہدے ۽ تہ ۽ ہلاس بییت، انقلاب ۽ رند ۽ سیاسی انحصار ہم «فاتحانی حق طبیعی» درشان گنت. تاریخ نوویسی، گزینشی فراموشی ۽ فاشیستی تکنیک ۽ تکیہ ۽، امروز ۽ انحصاری قدرت ۽ واہدا مشروعیت دہوکیں ابزارے جوڑ بوتگ.

بلے اے ہما جاہ انت کہ قیاس بندات بوت و نقاب پرکپ آنت. امروز پادشاہی خواہاں ۽ اہمیں بخشے، جمہوری اسلامی ۽ ستیز ۽، دقیقا ہما منطق ۽ بازتولید گنت. آیان ۽ واہدا ہم مقاومت ۽ تاریخ ہما تک صدا بوگ لوٹیت، یک نامے و یک خاندان و یک پرچم ۽ چگرد ۽ یک روایتے. اے چارچوب ۽، مثال ۲۰۰۸ء ۽ سبز جنریشن و ۱۴۰۱ء ۽ جنریشن «ژن زندگی آزادی» سرجم ۽ انکار بوت آنت. اے جنریشن چش کہ مستقلین لمحہ و جمعی گُنش ۽ بونیابیں شناختہ نہ بوت آنت، بلک ۽ صرف ہما حد ۽ معتبر حساب بوت آنت کہ پادشاہی خواہاں ۽ روایت ۽ چارچوب ۽ ہلاس بب آنت. اگر ہلاس بوہگ ۽ نیمگ ۽ مہ رو آنت، حاشیہ ۽ بہ رونت. اگر مقاومت گنت، رد بو آنت.

شعارانی نمادین سرکوب، جُہدانی مصادره، بید پادشاہی خواہانی شخصیتانی انکار و ہک اعتراضیں گُنش ۽ بازتعریف چش کہ یک متمرکزین نظم ۽ برگرتگ ۽ پیشگالے، جملیں، تک رہبری ۽ الگو ۽ نیمگ ۽ آشکاریں نشان آنت. اے ہما «ہما یا ہج» ۽ منطق انت: یا منی تہ ۽ ہلاس بو یا ہلاس بب.

اے منطق نہ صرف تاکتیکی یے بلک ۽ ذاتاً استبدادی یے. اے منطق اصل ۽ ہج بریں فکری یا عملی استقلالے پادشاہی خواہانی سلسلہ مراتب ۽ بے چون و چرا پذیرایی ۽ مشروط گنت و دگہ اجتماعی و سیاسی نیروآئی موجودیت ۽ حق ۽ شناختہ نہ گنت. پادشاہی خواہ عملی ۽ سیاسی میدانے ۽ چہ یک «مشروعیں گیشی» یے ترسی آنت و صرف ہما وخت ۽ دگہ مردم شناخت گنت کہ وتی مستقلین ہویت و ہدفاں ہلاس گنت و پادشاہی خواہاں ۽ روایت و منطق ۽ تہ ۽ سرجم ۽ ہلاس بب آنت.

چشیم داب ء، دو گفتمان ء ظاهری جُنگ، یکی اسلام‌گرا و دگه پادشاهی‌خواه، عمیقترین سطحے ء یک بنیادی خصلتے ء اشتراک ء رسیت: تاریخی و سیاسی گیشی ء نابرداشت. آیان که امروز دگه کساں ء تاریخ ء انکار گنت، فردا ہم قدرت ء گیشی ء سر ء کُپ نہ گنت. گذشتگ ء قبضه کنگ، در حقیقت، آینده ء قبضه کنگ ء مشق انت. اسلام‌گراآنی انحصاری منطق پادشاهی خواہانی هئیت ء تکرار بوگ ء انت.